

[Ellemann-Jensen]

nogenlunde dér, hvor vi er. Det er ikke praktisk muligt i den kommende tid at skabe øgede forbrugsmuligheder, som ikke bygger på en forøget indsats i produktionen.

Regeringsaftalen mellem venstre og socialdemokratiet tager sigte på en økonomisk politik, der skal fordele de kommende års vanskelige byrder ligeligt på alle grupper i samfundet. Det har for venstre betydet, at vi må lægge ryg og stemmer til ting, som vi gerne havde været foruden, og som vores folk rundt omkring i landet ikke ligefrem takker os for. Vi forstår, at vores regeringsfælle har det på samme måde. Men vi er rede til dette ansvar, fordi vi ikke ser nogen anden vej ud af de problemer, der i dag er en trussel mod vores velstand, og som i morgen kan blive en trussel imod vores frihed. Vi vil derfor leve op til regeringsaftalen. Vi vil tage medansvaret for den politik, der skal føre til opnåelse af de mål, som regeringen har stukket ud. Vi vil loyalt holde de aftaler, vi har indgået, og vi vil fortsat arbejde for, at samarbejdet udstrækkes til også at omfatte andre partier samt de organisationer, der vel står uden for det parlamentariske system, men som dog øver en afgørende indflydelse på den økonomiske udvikling.

Med disse ord skal jeg anbefale at stemme for forslaget til finanslov for 1979.

Palle Simonsen (KF):

For at finansministeren nu ikke skal sidde i åndeløs spænding, skal jeg allerede på nuværende tidspunkt meddele, at det konservative folkeparti stemmer for finanslovsforslaget. Vi gør det, fordi vi naturligvis står bag langt det meste af det, som finansloven indeholder. Men vi gør det med stor bekymring, og det skal jeg begrunde efterhånden i min tale.

Når vi ser på finanslovsforslaget, som det foreligger efter de afstemninger, vi nu har gennemført, kan vi konstatere, at udgiftssiden er reduceret med 40 mill. kr. Vi kan samtidig konstatere, at indtægtssiden er forøget med 2,2 mia kr. Ud af dette kan vi konstatere to meget væsentlige ting. For det første at regeringen i virkeligheden ikke har gennemført reelle besparelser. Der er gennemført besparelser, men de er ophævet af tilsvarende udgiftsforøgelser. Det andet, vi kan konstatere, er, at der i forbindelse med

ændringerne er sket en forøgelse af skatetrykket i forbindelse med den moms, der er gennemført, og i forbindelse med ændringer af udskrivningsloven.

Finansministeren var under debatten i går, tror jeg godt jeg kan sige, en smule brøstholden over, at vi tillod os at trække eksemplet fra kongressen frem, hvor finansministeren havde talt om den vældige ekspansion, der var i antallet af offentligt ansatte. Men vi har jo fået det bekræftet i dag igen i hr. Camres tale. For hvad var det, hr. Camre i dag gentog fra talen i går? At der er tale om et meget ekspansivt budget, det mest ekspansive i 1970'erne, at SV-aftalen i forbindelse med finansloven – sådan forstod jeg det, og jeg synes, det var meget interessant at få understreget det – i første række hviler på noget psykologisk og ikke på reelle økonomiske virkninger. Det var interessant at få afklaret. Det viser sådan set også tallene, som vi står med i dette øjeblik. Men der er jo en vis afstand fra det og så til den målsætning, hr. Ellemann-Jensen for et øjeblik siden søgte at ridse op.

I det hele taget kan vi nok konstatere, at der er ret så stor afstand mellem de to politiske ordførere for de to regeringspartier. Det kan nok komme til at volde nogle problemer i de kommende måneder.

Det, som jeg vil konstatere på nuværende tidspunkt, som vi også gjorde det i går, er i virkeligheden, at finanslovsforslaget er udtryk for god gammeldags socialdemokratisk politik. Der er ikke sket nogen ændringer, tværtimod er den socialdemokratiske islæt accelereret.

Resultatet er bl. a., at vi nu står med et såkaldt bruttokasseunderskud på 39 mia kr. Jeg ved godt, finansministeren, når han skal svare, vil tale noget om, at dette er bogholderposter. Men igennem de foregående 3 år har bruttokasseunderskuddet udviklet sig fra 12 mia kr. til 18 mia kr. til 31 mia kr. og nu til 39 mia kr. Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at hvis man for 4 år siden under en finanslovdebat havde sagt, at man i 1979 ville nå frem til et bruttokasseunderskud på 39 mia kr., så var det uacceptabelt; men vi værner os langsomt til det, og som hr. Camre sagde: der er for mange, der tegner for dystre billeder af den økonomiske situation.